

REUNIÓ DE SILO AMB MISSATGERS 08-08-09 - LA REJA

1era PART - EL MOVIMENT

Anàvem... (rialles) Anàvem (rialles) Anàvem a fer una reunió del Missatge, per descomptat la farem, però hem de fer un petit pròleg. Una cosa perquè... (rialles)

Hi ha altres persones que exactament no participen del missatge però... (rialles) tenen les seves curiositats, i està molt bé. (rialles)

El Missatge és un grup humà obert, tan obert que no se sap qui està i qui no està (rialles). Està bé, molt bé, aquesta forma del Missatge, aquesta cosa vaporosa, tan vaporosa que passa per sota de les portes. Esclaaar, bé, bé, bé.

En aquest petit pròleg jo os dic: nois, no hi ha perquè preocupar-se. (rialles) No hi ha perquè preocupar-se, de cap manera. (rialles) Hi ha reestructuracions, coses, però en altres àmbits, no en el Missatge, què reestructurar en el Missatge? (rialles) No, això no es pot. Com reestructurar el fum, és fantàstic, molt maco.

Però és clar en altres camps es van fent coses i es van fent coses creiem que per a bé. No és una novetat. Entre nosaltres no és una novetat. Els que tenen una certa antiguitat en les nostres activitats saben que nosaltres sempre hem fet reestructuracions. És el normal. Per a nosaltres allò que és permanent és el canvi. Sempre ho hem fet. És clar, quan es produeix una cosa d'aquest tipus sembla que sigui quelcom extraordinari. No!, normal. (rialles) (?) avorrit, és normal.

I aleshores tractem que es posin en marxa noves formes adaptades als nous temps. Està canviant tot en el món, totes les situacions van canviant, i què...? nosaltres som què?, un vidre, quiet, cristal·lí, perfecte, immòbil? Humm. No és així, nosaltres també canviem, canviem el més ràpid que podem. Per descomptat. Això està molt bé. Així que és un (?)

No hi ha perquè preocupar-se perquè és normal i les estructuracions que es donin, crec que la gent ja està prou crescuda, massa crescuda (rialles), ja està crescuda la gent per donar-se el seu armat.

Estan en aquest moment treballant en nombroses comissions per armar els organismes del Moviment. I tenen intercanvi entre ells, per descomptat. I el 15 d'aquest més tindrem el primer resultat d'aquests intercanvis, tindrem els primers esborranys dels Organismes. Com seran, com funcionaran. I els altres 15 dies fins a finals de mes, podrem polir, perfeccionar.

I ho posarem en marxa bastant abans del que havíem calculat, que era els primers dies de gener. Si avancem les coses, millor. Calculàvem en els principis de gener, finals de desembre, ja posar en marxa una cosa interessant que vam començar com a petit procés, com a procés, que vam començar els primers dies de gener d'aquest any. Els primers dies de gener d'aquest any vam començar a fer uns esbossos de com és la cosa i va anar prenen cos i el seu... Així que no és tan traumàtic. Qui avisa no és traïdor, diuen. No? Vam anar

avisant, tranquil·lament, posant-nos en onda, i ara estem en aquesta situació. I acabat això ve l'etapa per a perfeccionar les coses i ho posarem en marxa ja a finals d'agost, seria ideals a finals d'agost poder sortir com la colobra amb pell nova, eh! (rialles) encara que la colobra segueixi sent colobra però amb pell nova, eh, arreglada. Jo crec que sí, que està bé.

Està bé. El Moviment s'ha de donar una altra forma, no necessitem nivells, no necessitem estructures en el Moviment, per què?

Va ser molt important tota l'etapa de nivells i tot allò que després amb el temps fou convertint-se en quelcom que asfixiava i no en quelcom que aportava dinamisme.

Bé, a aquestes alçades no necessitem això sinó més aviat posar-nos d'acord en com ens mourem. Això és lo substantiu. Com ens mourem i no el tipus d'estructures. Les estructures, en general, són la part estàtica de les societats. Es dirà: es necessiten les estructures en les societats, es necessiten poders establerts. Bé, en fi, és un punt de vista. Però són la part que requereix sempre renovació. Les societats sempre s'estan movent i aquells que frenen el procés de les societats són les institucions. Un diu, bé però això és el que li dona ordre. Ordre a què??

Aleshores renovar les coses està bastant bé, bastant interessant. I hi ha qüestions en el Moviment que ja no podem tornar a posar en marxa. No podem reestructurar i tornar a posar en marxa perquè això es va malejar, això va correspondre a una altra època ja no es pot. Nosaltres comptàvem amb una estructura simple que era un orientador, un administratiu i un ajut. En l'ajut descarregàvem la qualificació i era molt interessant perquè els ajuts van fer una gran feina i bé, però amb el temps, amb els números es va anar perdent la idea de l'ajut. Aleshores ens vam quedar sense qualificació. Al final es creia que no existien materials nostres. (rialles tímides) Era fantàstic. Deien, com ho farem? i es va apel·lar a coses... a altres...

Està bé, tothom té dret a apel·lar a altres coses però no eren les nostres coses, de cap manera! Això va anar passant d'aquesta manera i aleshores ens vam quedar sense qualificació, però és clar com que acostumem a fer aquestes coses, a mida que una va disminuint, trèiem un brot per un cantó. I aleshores ens vam començar a arreglar, a crear altres formes de qualificació, i en el possible per a grans números.

Be, però com serà si s'ha tancat ara la qualificació dels postulants? No us preocupeu perquè vindrà dintre d'uns mesos la segona camada (riu) O sigui que els que vulguin fer aquesta qualificació i no hagin pogut, pel que sigui, perquè estaven distrets, perquè miraven a una altra cantó, perquè els hi van dir "No, això no, et farà mal, no és per tu" (rialles) pel que vulguis, pel que vulguis els nois es van distreure... Bé, no hi ha drama, no hi ha drama.

Molt bé., comencem una nova camada de qualificació. Aleshores, què hem perdut, uns pocs mesos?, uns pocs mesos entre uns que han pres la davantera en això i altres que ara comencen, quan s'acabi l'anivellació de la camada actual, s'acaba l'anivellació de la camada actual, la gent es reuneix, discuteix entre si, veu les coses i veu cap a on apunta, decideix cap a on apunta; tenint elements, tenint elements, sinó no hi ha decisió, no hi ha

res d'això, és ficar-se en un tub i... Aleshores la gent decidirà, farà... bé, però això ja és treball d'aquesta camada que segueix endavant.

Estem parlant d'una altra cosa, estem parlant d'aquells que no van entrar en aquesta gràcia. Aleshores aquesta gent s'apropa arribat el moment, d'aquí uns mesos. Jo crec que això començarà cap el gener, fem quelcom al gener perquè ho teníem pensat, però tot s'ha corregut, però en canvi aquesta camada pot començar a treballar al gener, més o menys cap el 24 de gener (rialles) i començar a seguir les mateixes etapes. No a malejar-les, no malejar-les, no a disminuir els treballs i demés, total és la segona... no, no, no, no. Fem les coses a les 8 del matí (?) i anem donant participació a tota la gent que vulgui treballar en això. O sigui que no hem perdut res més que una mica de temps. Però si ho examinem bé aquesta pèrdua de temps és relativa perquè si ho haguéssim fet amb tota la gentada hauríem tingut molts problemes. Avui tenim molts problemes. No tenim la quantitat de Parcs suficients per a poder treballar amb la gent. No tenim la quantitat de mestres. O sigui, ens falta personal i ens falten llocs (rialles) I hagués sigut molt més desastrós si la gent no s'hagués distret. Treballar amb tots ells no hauria sigut fàcil perquè no tenim suficient personal ni Parcs. Així que (rialles) les distraccions han sigut oportunes i ara ja es pot encaixar bé tot. Perfecte. Així que no hi ha res a lamentar, no hi ha morts, no hi ha ferits (rialles). Està bé.

I, sobretot hi ha un esperit que és aquesta cosa que no es pot mesurar Què és l'esperit? (?) Qui és aquest cavaller? (rialles) Qui és l'esperit? Però és una cosa que s'experimenta. En els nostres treballs, en les nostres reunions. S'experimenta aquesta cosa que no és fàcil de mesurar, que no admet número; no es mou per número. I quan s'està fent un treball per a qualificar la cosa, per entendre-la millor i més, el principal és això, l'esperit. Bé, ens porta a una altra banda això de l'esperit i...

Aleshores passa això amb alguns amics que estan aquí, no estan exactament en el tema del Missatge però... volen tenir una idea de què va passant, el que va passant és això, el que va passant és això. Estem, per un cantó, en una reestructuració de la nostra orgànica, per un cantó això i per un altre cantó estem posant-nos d'acord que els treballs que no es van poder fer, es podran fer. Aleshores molta gent s'anotà en aquesta segona camada i ho començarem al gener. I anem endavant. Sí, és clar que sí.

Nosaltres necessitarem segons s'havia calculat un número d'uns 30 parcs. si no tindrem un embolic creixent, un embolic creixent si no comptem amb parcs sobre tot, i és un problema, distribuïts els parcs en llocs de molta densitat de població. Què fem amb un Parc a Àsia? Puf! Hi ha moltes petites coses...

I avui en dia posar en marxa Parcs no és una festa, és complicat. Fixeu-vos en els primers Parcs que es van esbossar que eren una postal, una foto, Un "manolito" (rialles) És clar una petita cosa així com a fotogràfica, una font, molt maco, però què fem amb això, bé... es pot passejar, bé... (rialles). Està bé, però teníem aquestes dues dimensions, alt i ample, com en una foto. Però quan vam veure les necessitats que tenim, entre d'altres de qualificació, perquè havíem perdut la qualificació, i havíem de treure un brot, vam dir, però bé els Parcs són molts adequats per això, sols que als Parcs els hem d'equipar. I ja va començar una altra complicació, ara resulta que necessitem llocs perquè la gent pernocti, posar llocs

perquè la gent pugui treballar, posar... tot un embolic, però aleshores va créixer la dimensió profunda. La de l'estudi, el treball, Aquesta cosa de línies, d'alt i ample es va convertir en un cub. No és cert? En una forma amb profunditat. I la gent va començar a captar aquestes coses, van començar els centres a construir-se i preparar-se en aquesta direcció. Estan bé les fonts, els llocs per passejar i tot això, però està molt millor que la gent pugui anar a aquests llocs a fer els seus treballs, pernoctar en aquests llocs, posar-se d'acord amb altres perquè els llocs són pocs, perquè es puguin succeir d'una manera més o menys organitzada i aleshores es troben, és clar que els Parcs, considerats així, en aquestes dimensions profundes són nous Parcs, són construccions molt més complexes, són armats molt més complexos; i no en teníem suficient amb això d'uns passeigs, uns "manolitos", de cap manera en teníem prou. Aleshores el tema dels Parcs segueix sent un problema. I a més de ser un problema són més complexos que abans, fotuts estem! Són més complexos que abans. La quantitat de gent per atendre el seu funcionament també és poca. Aleshores, què és això, és una cosa desequilibrada, entre gent que pot atendre aquests processos, Parcs que prenen una altre dimensió. Estem bastant desequilibrats, que és el nostre estat normal (rialles) Estem bastant desequilibrats. Uns 30 petits Parcs per començar. Però no són 30 petits Parcs de posta, són llocs on la gent pugui... i on solucionem el problema de la distància de la que gent que pot arribar allà, perquè si s'ha de recórrer tot el planeta per arribar a un punt... Pufff.

Aleshores com ho fem per posar Parcs que estiguin el més a la vora possible de números grans de gent. És tot un embolic. I com ho fem per a reunir a aquesta gent en aquests Parcs. Necessitem també personal i per tenir aquest personal l'hem de preparar. Personal de què, què posarem, uns acomodadors, com serà? (rialles) Hem de preparar a aquest personal, aleshores preparar a aquest personal requereix que parlem el mateix llenguatge. D'acord treballarem en diferents cultures, amb distintes llengües... però hem de tenir coses comunes en el nostre plantejament. I aleshores preparar gent significa abans que res, anivellar. Que tothom pugui connectar-se amb un asiàtic, amb un europeu, amb un... i entendre de què es tracta. Hi ha el problema de la llengua, el problema de la llengua és secundari respecte el problema de les formes culturals. Això no hi ha forma de solucionar-ho fàcilment. Perquè si no ens posem d'acord amb les paraules, doncs bé, però si no ens posem d'acord amb l'esperit, en la direcció, en la forma de fer les coses i més, estem fregits. Aquest és el tema. El tema de les diferències culturals, el tema dels paisatges de formació tan diferents en tots nosaltres i en les distintes cultures... Adéu, és la Torre de Babel!!

Passin una galleda!!... i et passen una cullera. (rialles) Aquest és el tema: personal i llocs. Estem apuntant a això i estem preparant certes condicions per a aconseguir això. gran quantitat de llocs i gran quantitat de persones que puguin fer aquesta cosa.

En aquesta etapa estem. Just aleshores es podrà parlar de multituds arribant i més, quan tinguem aquest nucli de treball uniforme. No podràs, o sí podràs atraure gran quantitat de gent, però no podràs donar-li qualitat. Aquest no és un problema de número solament. I molt ingènuament si vols augmentar els números és fàcil: fas les coses més fàcilment, aleshores disminueixes la qualitat. I si disminueixes la qualitat això dura el que un *pelao* (?) *en la nieve*, amb el perdó de la paraula. (rialles) És així, és així.

Necessitem créixer en números, està bé, i en qualitat. I què és créixer en qualitat? És posar-se d'acord en certs codis, així uniformem la nostra acció encara que siguem molt diferents, siguem de diferents cultures, tinguem diferents paisatges de formació. Tindrem quelcom comú, tindrem quelcom comú. I tot això ho tenim sempre amb terminis. Fer certes coses en cert temps.

S'està accelerant molt tot, i això està bé, s'està accelerant el món i nosaltres què? També nosaltres.

Així que això que hi ha gent que no va participar en l'etapa anterior i ara participarà amb força, perfecte. No hi ha problema. No hi ha recriminacions, no ve al cas. Està molt bé, molt bé. I la gent que és posi en això, bé s'haurà d'organitzar, perquè hi ha un moment que hi ha opcions; un va en una direcció, va en una altra. Tria, on moure's i això serà possible. Així que a gener segur que anem resolent on ens ubiquem, per un canto. I per un altre cantó posem en marxa el segon brot. I tot bé, no hi ha drama.

Hi ha unes caretes per aquí (rialles) una cosa..., què passarà? No passarà res! I què passarà? Que millorarem en el possible les coses. Sense orientadors (rialles) No podem posar en marxa la qualificació sense orientadors, així ho veiem al principi, però avui sí que podem posar en marxa la qualificació sense orientadors. Aleshores si l'orientació no sortirà dels ajuts, sortirà d'algun mecanisme que posem en marxa, perfecta! Aleshores què ens hem de preocupar, per què necessitem als orientadors? Per què? No és necessari.

Materials? No creguin allò que es diu, tenim materials de sobre.

I en parlar de material parlem d'experiència de coses fetes al llarg del temps. I molta gent ha anat fent les seves aportacions i més. No creguin ara que les etapes anteriors són inútils. No, no. Les etapes anteriors, gràcies a les etapes anteriors es va construint sempre. Es va construint i en base a això, bé canviem la forma. Però hi ha molt material al darrere, tenim en què recolzar-nos. I tenim uns quants que tenen certa experiència en aquest maneigament, bé, molt bé. Superem aquests números petits, anem a números grans però hem de preparar-nos.

Necessitem per començar uns milers de Mestres que coneguin aquestes coses, per començar, per arribar ja després a números grans de 100 mil persones. Però bé, números reals, no números dibuixats que no serveixen. Si, si, si, si. I necessitem uns quants Parcs. Això es el que estic comentant-vos. Senzillament això. Hi no hi ha més. No hi ha gaire més.

I, com s'arregla tot aquest *balurdo*? Aquest *balurdo* s'arregla perquè la gent es posa d'acord. No, la gent no es pot posar d'acord!! No parli així!! No parli així! La gent si que es pot posar d'acord!! Tenim una qualitat humana molt més elevada del que pensem. I tots mirem al costat i... sí, però amb aquest... I sí, si, si. (rialles) Sí, sí, sí. Miri la cara dels altres i vegi que no és un... I que allà hi ha coses. Hi ha profunditat també.

Bé, això té una dimensió zeta, cap endins.

I hi ha gent que va descobrint a poc a poc aquesta dimensió profunda, és clar que ho està fent. Tenim molta gent, en molt bones condicions i que fa un gran esforç per augmentar la seva qualitat. Sí, és clar que sí. No subestimem. Això és molt dolent Ah, no, amb aquests no, amb aquests tampoc, i aleshores amb qui? Amb els que s'assemblen a tu?, ehhh. (rialles) Bé. No subestimem. Està molt bé.

Hi ha una quantitat de gent però molt interessant, que quan un s'hi posa individualment amb ells i comença a veure, cal veure; són veritables móns. No són persones planes, petites figures de cartró, que els miren per l'altra cantó hi no hi ha res. (rialles) És quelcom més que petites figures planes, és molt (?) Cadascú té la seva història, cadascú té els seus projectes, cadascú té la seva biografia, cadascú té el seu medi operant en ell i a través d'ell. Cadascú té relacions amistoses, familiars, i altres, operant en ell i a través d'ell. Tota una societat està operant a través d'ell. Bé o malament no té importància, però hi ha moltes intencions humanes operant a través d'ell.

Així que aquí estem.

Farem servir uns cinc organismes que són els organismes amb els que sempre hem estat treballant. Uns més dissimulats, no han tingut suficient propaganda, altres més esplèndids, més propagandistes. Bé, diferents organismes que treballant sobretot en diferents camps. Això és el que forma el Moviment, aquest rerafons, aquestes coincidències de diferents estructures, no orientadors.

I, per exemple, prenem algun organisme. Prenem el partit. Un partit. Aquest partit es mourà com? Per eleccions. Com eleccions?, és clar és la forma que tindrem d'inserir-nos al sistema. Està bé, ells ho fan amb trampes, però esperem que no sigui trampós. Que es renovin les autoritats. Autoritats, quina paraula!! (rialles) Quina paraula, és vergonyós. (rialles)... passin les autoritats, quina vergonya!! (rialles) Nosaltres les autoritats... (rialles) Però no els hi cau la cara... Bé. Tractem aleshores de fer aquests treballs bé, no en el sentit de les autoritats, sinó en el sentit de les convergències. Ho podem fer. Bé, bé.

Eleccions, eleccions perquè la gent decidirà triar gent en aquest partit i què fa aquest partit, es presenta a eleccions en el sistema, on tots fan trampa i venen amb eleccions amb trampa i així va caient tot, bé, deixem el tema d'ells. Però el nostre es fer eleccions i produir renovacions. Res pitjor que, encara que sigui amb les millors intencions, empoltronir-se. Si vostè s'empoltroneix en un lloc i tot això impedeix fluir de les coses, impedeix el fluir de les coses, si vostè renova, és interessant, es produeixen petites crisis en cada elecció. Magnífic! Magnífic! Però canvien els continguts de la gent en la mesura que fan aquestes renovacions. No s'empoltroni. Estem parlant del Partit. (rialles) I els altres organismes també tindran renovació, no se si seran eleccions o no, però en el partit és imprescindible que hi hagi renovació per eleccions directes, directes, directes, directes (rialles) Aleshores la gent veurà qui li convenç, li agrada, perquè ocupi determinades funcions. I aquestes funcions són reemplaçables en les properes eleccions. Tant de bo siguin eleccions cada dos anys, com a molt. Aquest és un aspecte, l'altre aspecte molt important és eleccions per les decisions importants. No és sols per a renovar persones, per exemple: el Partit decideix anar en un front. Qui decideix? Tres, quatre, cinc persones, què. O quant s'està en el tema dels fronts es sotmet a eleccions, a discussió. Aleshores la gent,... i bé però és que les majories

s'equivoquen, ja comencem amb les ideologies, alça... Si vostè està allà, que la gent decideixi aleshores si hi haurà aquests *entreveros*, aquestes relacions amb altres partits o no. Però que decideixi la gent. Aleshores hi ha moltes petites coses per resoldre en un partit. I han d'estar clares en els documents generals, les direccions generals, això ha d'estar clar. Les direccions generals. No, vostè no és una col·lateral d'una ONG. (rialles) No, hem de dir les coses amb un cert compte perquè sinó l'ONG que estan amb nosaltres no ens finançaran. Això ja és la mort a l'ànima. (rialles) Què és això?? Quatre amics i un segell de goma manegats pels social-demòcrates, per exemple, decideix, i això, s'adhereixen... una vergonya! Bé, però els nostres no fan aquestes coses. Aleshores és bo que tot vagi en la direcció que decideix la gent. Així que les eleccions seran molt útils, i un tràmit ràpid.

Però, a veure, si es vota, si es tria i tot això és perquè un pertany a aquesta determinada orgànica. Com prova que pertany a aquesta determinada orgànica? Ho diu. No el crec! (rialles)

Si vol participar d'aquestes eleccions, d'aquestes coses s'afilia. Sinó, què fa en aquest partit si no es vol afiliar, i vol decidir, i què sé jo! Molt fàcil. No participa. Per pròpia voluntat. No... massa reglamentació, això d'afiliar-se i després sotmetre-ho a votació de l'opinió d'altres, no, no! De tal manera que si vostè vol participar d'aquestes coses que a més a més ha d'inserir-se en el sistema, inserir-se una mica en el sistema. No hem d'inserir-nos de tal manera que fem desaparèixer els nostres ideals, les nostres direccions, de cap manera! Però si observar les formes, observar les formes, tot funciona, es suposa, des de la Revolució Francesa fins avui, tot funciona amb els Estats Nacionals i els Estats Nacionals ordenats, amb els seus partits, amb, bé, bé. Nosaltres també. I després ja veiem.

Si algú vol participar d'aquests partits que ho tingui en compte i vegi que hi haurà eleccions cada cert temps. Hi haurà renovació continua... d'autoritats... I hi haurà renovació de plantegis.

Què farem? Què farem en aquests propers dos anys?

Tal cosa, tal altre, no, no estem d'acord, si, si estem d'acord. Discussions. I és bastant senzill, però no es manega això per orientadors.

Això va ser una *traslocación* que no tenia perquè haver existit. Els orientadors del Moviment es van traslladar a gent que tenia orientació en els organismes, i què te a veure? Aleshores es seguien línies d'orientació des del Moviment cap endavant. Bé, molt bé. I ara no tenim orientadors. I la gent s'ho farà, s'organitzarà com li agradi. No és cap drama això. Desarmem el temple i en tres dies el reconstruïm. (rialles) És fàcil, je. És fàcil. No parlem més.

Quina mirada. Amb sospita m'està mirant.

Aquest és un punt, i en els altres organismes hi haurà alguns que privilegiaran molt fort el tema de les cultures, altres que privilegiaran un cert treball intern, bé, hi haurà diverses formes en els organismes, és la forma del Moviment. El Moviment sempre va tenir distintes

característiques. Al final ja no se'l va tenir en compte i es va tractar de tornar a la cosa monolítica soviètica. Però la cosa monolítica soviètica va ser interessant a 1917 (rialles) després ja no. Després ja van venir els Stalin, ja eh, ja es va complicar.

Mirin com els hi va en els del pensament únic i la cosa monolítica capitalista, mirin com els hi va. Els Madoff, on un personatge fa una gràcia de 54.000.000.0000 de dòlars! 54.000.000.000 de dòlars que manega un senyor i deixa sense fons a mig món. I després s'ha de sortir a donar-li suport perquè... Però què és això? I com aquest cas molts d'altres. Molts altres que en realitat són pocs en conjunt. Un assalt continu. Bé, ells tindran el seu procés i tot bé.

Nosaltres necessitem la nostra renovació i les direccions que anem prenent conversades, conversades entre tots aquells que participin en això, no amb gent que diu que no es compromet i diu què s'ha de fer. Ah, si!! No va així.

Bé, ja l'hi hem pres una bona part a la reunió del Missatge. (rialles) Be, be. Però en atenció a les circumstàncies, eh? no està de més. Bé, no se, però... en atenció a les circumstàncies. Estan treballant molt bé, pel poc que vaig veure, les comissions dels diferents... Fantàstic. Molt bé. I, i coincideixen moltes coses dels diferents organismes i es connecten entre sí.

I a més ho estan fent en diverses parts del món, no hem de veure-ho des del melic del món. Això era en una illa perduda a la que els nadius van anomenar Rapa Nuí, el melic del món. Bé, el melic del món, què seria el món per ells? (rialles)

Així que bé, bé, molt bé. I la gent tindrà tota la llibertat per a participar, o no participar. El Moviment mateix, el Moviment, hi haurà en el Moviment gent dels diferents organismes, però això no vol dir que el Moviment baixi línia de direcció, no. Els organismes són autònoms i no hi ha doble orgànica. Per un cantó et diuen una cosa i per l'altra et diuen l'altre... i et divideixen... i perds força, i perds direcció. Si t'estan xiuxiuejant coses d'un canto i de l'altre.

Si estàs en un organisme ja saps què fer en aquest organisme i fas, i discuteixes amb altres i tot allò i va en la direcció que li correspon. I en el Moviment, en el Moviment no hi ha orientació. El Moviment és una espècie de rerafons on coincideix gent de diferent... Però això no significa res. Ni numèricament, ni res per... És més, trobareu a futur en el Moviment molta gent a la que no li va bé participar d'algun organisme.

Ah, es pot estar en el Moviment sense participar en cap organisme? Per descomptat. I per què? Perquè és la teva tradició, perquè t'agrada, perquè et sona això del Moviment i perquè no t'agrada que et col·loquin en unes caselles determinades. Et trobaràs tot això en el Moviment, una cosa tan ampla que no sabràs com funciona. Però estaràs a on t'agradi. Així que ens trobarem amb aquestes característiques del Moviment: no baixa línies, no determina res. Tothom pot coincidir, fer reunions, discutir coses, bé, aclarir-se. Compartir coses que en principi són compartiments estancs. Els compartiments no comparteixen. Els compartiments són per a separar, mmm.

Aleshores tindrem totes aquestes possibilitats en el Moviment, molt bé. Que la gent faci la seva petita part segons l'hi agradi i anem endavant. I no hi ha més tràmit. Ens portarà un

mes, menys d'un mes ara. Ens posem en marxa després de rebre totes les aportacions que van fent. Tenim totes les aportacions i aleshores les presentem el 15 d'aquest mes perquè tothom s'assabenti de les aportacions que han arribat i a partir d'aquí queden 15 dies perquè perfeccionem la cosa i després: Ho llancem!!

Y el que no se escondió, se jodió!, je. (rialles)

És maco deixar anar els cavalls al mateix temps... És clar, és clar. Sense avantatges.

I si res d'això l'hi agrada a algú... doncs res, no li agrada, quin problema hi ha? Si res d'això que estem presentant li agrada i de què participarà? Té altres coses, té clubs, té tantes coses en la societat. Mireu si té coses per a participar. Té moltes coses per a participar, tot coses meravelloses, (rialles) On es respira un clima de llibertat extraordinari, (rialles) tot bé, on ningú desconfia de ningú, on les dagues i ganivets estan guardats... sota la taula! (rialles)

Molt bé, molt bé. Perfectament. Així que res, això expliquem amb alguns que no tenen a veure amb aquestes coses del Missatge i ara podem entrar en el tema del Missatge.

Molt bé. Parem cinc minuts per entrar en el tema del Missatge.